

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

126. De brevitæ hujus vitæ, & quàm citò mors veniat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

ritudinem. Cui Frater: Et quæ est amaritudo? Dixit ei senex: Cogitatio mortis. O pharmacum efficacius adversus luxuriam! Ira est, Fratres.

Pleriq; capiuntur carnali amore, quia non considerant, idolum illud, quod mi-
Sap. 13. feri adorant, cinerem mori futurum. Hæc erat eorum vanitas, qui fabricantes ex eodem ligno idolum, partem cinerem faciebant, partem venerabantur. *Cur insipiens adoravit illud, pars ejus cinis est.* B q. d. Iam mater, aut pater Solis hujus, ante quem curvas omnium tuorum affectuum genu, cinis est. *Vel pars ejus cinis est, corpus nimirum in cinerem reverfurum, & veneraris? Sculptile, & conflatile ponam sepulchrum, hoc est, idolum hoc, quod adoras, mors tua erit.*

Hinc, Fratres mei, tot incontinentiæ, abominationes, ac immunditiæ, quia cū illis, quos abominandos vidit Ezechiel, C terga vertimus ad occidentem, & apertis oculis aspiciamus Orientem.

Tandem mors avaritiam eradicat. Pluries in mente illud revolvi, unde Ægyptii tam facile tot vasa aurea, & argentea filiis Israel, vel cum fuga suspicionem mutaverint. Mirum certe, quidquid filii Israel voluerunt, acceperunt: quodque magis mirandum est, post obtentam facultatem eundi. Quid à talium D rerum amore tam valide eos divulerat? Certè hoc: quisq; domi mortuum habebat Mortuum? qui vult accipiat.

Et hinc duodecim exploratores à Moyse missi, nemine contradicente, totam terram Chanaan exploraverunt, quia tunc mors cum peste grassabatur, ideo illi liberè totam terram lustrare, ac explorare potuerunt: sed abas duo solum à Iosue missi adeo infudarunt, ut vitam ibi penè reliquerint, tunc scilicet ibi morte non vexabantur.

Cum Syri, tempore Elisei, perterriti, Samaritæ obsidionem exoluissent, timore mortis dereliquerunt tentoria, fugientesque proiecerunt vasa, argentum, & aurum, & vestes.

O quam verum, quod inquit Hieron. Facile contemnit omnia, qui se cogitat esse moriturum!

Mira historia in primo Machab. Alexander ille, qui pro alio obtinendo mundo 1. Mach. 1. plorabat, & propterea Interfecit Reges terre, & siluit terra à facie ejus, ut cognovit, quia moveretur, & divisit servus suis regna, cum adhuc viveret. Nota, & pondera: Cùm adhuc viveret, ut intelligas, quod ad hanc solam mortis cogitationem mundos centum, si habuisset, penitus reliquisset.

Hac consideratione Salvator voluit simul, & semel cæco illi nato visum restituere, ut cuncta videret, & cuncta hæc tamen visibilia contemneret: ideo luto usus est, quod super oculos ejus posuit, ut omnia illi lutescerent, inquit Irenæus, sicque, ut lutea, omnia contemneret. Ioan. 9. Christus cur luto cæcum curavit. S. Iren.

De brevitate hujus vite, & quàm cito mors veniat.

PUNCTVM CXXVI.

DEUS, vitam meam annunciarvi tibi. Psal. 55. Hebr. Deus fugam meam annunciarvi tibi. Adeo brevis est vita, ut non tam sit vita, quàm fuga. Vicia præsens est fuga.

In laboribus à juventute mea. Heb. Expirans sum à juventute mea. Metim Hebraicè, vita, sed cum puncto. Metim, Hebraicè mors, at sine puncto. Quid ergo inter est inter vitam, & mortum, nisi punctum. Vitam à morte punctum discernit. Sap. 5. Nasci, & mori continua sunt.

Et nos nati, continuo desinimus esse. Continuo, inquit, hoc est, vix vitam attingimus, cum subito vitam cum morte communicavimus.

Psalmo nono titulus: Pro oculis filii. Psal. 9. Alii: De florida azate filii. Symmac. de morte filii. Theodoretas ibidem. Concordiis Symmac. me omnes. q. d. Eadem est ætas florida, seu infantia, & mors.

Flores apparuerunt in terra nostra. Mox: Cant. 2. Tempus putationis advenit. Egredietur virgo Isa. 11, de radice Jesse, & flos, & c. sed protinus: Et erit sepulchrum ejus gloriosum: quò vide licet

licet innuat, ætati floridæ juxta esse se- A pulcrum.

Ierem. 9. 21.

Ascendit mors per fenestras (quæ minus, quam portæ custodiuntur.) Ingressa est domus nostras. (Ad quid?) Disperdere parvulos de foris, juvenes de plateis. Hos certe disperdit mors, qui veluti extra se vivunt, qui tota die per plateas divagantur, qui nunquam omnino se morituros cogitant.

Psal. 77. Hebr. Mors robustis magis infesta.

Et ne sibi quisquam de robustis viribus blandiatur: Occidit, inquit Propheta regius, pingues eorum, & electos Israel impedit. Ex Hebr. & juvenes robustos, seu, & strenuos Israel impedit, hoc est, prostravit, ac manu valida obrunceavit, quasi in pinguiore, ac juniores vehementior mors invchi solet.

Ecc. 12.

Idcirco sapiens: Memento Creatoris tui in diebus juventutis tuæ. Cæterum cur potius meminit juventutis? quia mors ita pervolat, ut quam multos in hac ætate vel minus cogitantes inveniat.

Psal. 89. Hebr. Felix. Hieron.

Et tamen: Quæ promissio habentur, eorum amittunt. Ex Hebr. legi potest: Velut aqua fluxus, aut bulla erunt. Felix: Rapisti eos, ut impetus aquarum, somnus sunt. Hieron. Ut somnium erunt.

Psal. 89. D. Hieron.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur. Idem Hieron. Consumpsimus annos nostros, quasi sermonem loquens Grammatici, ut significent brevissimum tempus, ajunt, dicto citius, unde alii vertunt: Convolavit, sicut verbum irre vocabile, tempus meum. Plus ex D. Hier. Consumpsimus annos nostros, sicut cogitationem. Chald. Tanquam vapor eris nostri. Quoniam supervenit mansuetudo, & corripimur. Hieron. Quoniam transierunt cito, & volavimus. Felix in eandem ferè sententiam: Quoniam declinavit celeriter (supple tempus vite nostre) & volavimus, Chald. Quoniam transiit velociter (anni nostri) & volant in pulverem.

Gen. 4. Hebr. Syriac. Psal. 101.

Abel. Hebr. Luctus, vanitas, anhelitus, Syriac. Vapor. Ut quid ergo tantopere dolens immaturam filii mortem?

Hieron.

Pauca sunt dierum meorum (annorum) nuncia mihi. Hier. Abbreviavit dies meos. Ne revoces me in dimidio dierum meorum. Hieron. Ne rapias me. Sic supra: Respon-

dit ei in via virtutis sua. Symmac. & Hier. Deus in medio cursu afflixit fortitudinem suam. Symmac.

Idem: Sagitta parvulorum facta sunt plaga eorum. Aliqui ex Hebr. cum Hier. Sagittabat eos Deus jaculo repentino. Psal. 36. Hebr.

Lapis sine manibus, mors improvisa sine occasione. Partem fictilem percussit, & omnia redigit in favillam. Alii: In cinerem aurum pariter, & argentum. q. d. Mors æqualiter omnia comminuit, aurum ut argentum, ut ferrum, nobilem ut ignobilem, senem ut juvenem. Et omni hora hic lapis abicitur. Hinc Psal. 54. Veniat mors super illos. Hebr. Exiguit mors debitum ab illis, quod veluti liquidum à quolibet, vel juvene, vel robusto potest exigere, nec minimum executio differri potest. Alii: Decipiet illos mors.

Dan. 2.

Mors omnia eodem loco habet.

Psal. 54. Hebr.

Hinc Ezechias: Ego dixi: In dimidio dierum meorum vadam ad portas Inferi, (ad

quas, ut debitum persolvam, vocatus sum.) Domine, vim patior, responde pro me. Hebr. Domine, fraus facta est mihi, recipere me in tutelam tuam. q. dicat. Putabam hoc

Isai. 32.

Mors fraudis agit. Hebr.

debitum seriùs persolvere, sic ætas promittebat: sed fraus facta est mihi, & ecce ad exequendum mandatum præ fortibus sunt, qui mortem annunciant. Sic Sap. 2. Exiguum, & cum radio est tempus vitæ nostræ, & non est refrigerium in fine hominis.

Sap. 2.

Idem Hieron. Consumpsimus annos nostros, quasi sermonem loquens Grammatici, ut significent brevissimum tempus, ajunt, dicto citius, unde alii vertunt: Convolavit, sicut verbum irre vocabile, tempus meum. Plus ex D. Hier. Consumpsimus annos nostros, sicut cogitationem. Chald. Tanquam vapor eris nostri. Quoniam supervenit mansuetudo, & corripimur. Hieron. Quoniam transierunt cito, & volavimus. Felix in eandem ferè sententiam: Quoniam declinavit celeriter (supple tempus vite nostre) & volavimus, Chald. Quoniam transiit velociter (anni nostri) & volant in pulverem.

Græc.

Greg. Et non est remedium in fine hominis; quasi diceret: Scio omnibus rebus inveniri remedium, morti remedium nullum inveniri. Dicat juvenis, filius unicus matris suæ, utrum nobilitas, an quoddam solus esset, an quoddam juvenis quindecim annorum, remedium advenit? Mane floreat, & transeat. Hieron. Floruit, & abiit. Sic Iob: Qui quasi flos egreditur, & pede mortis conteritur. Hebr. Egredius est. & manu Parcæ, quæ nemini patcit, succisus est. Quadrat in hujus juvenis epitaphiû.

Mors sola absq. remedio.

Luc. 7.

Gregor. Quali flos enim egreditur, quia niter in carne, sed conteritur, quia redigitur in putredinem. Quid enim sunt nati homines in mundo, nisi quidam flores in campo? Tendamus oculos cordis in hanc latitudinem mundi præsentis, & ecce quasi tor floribus, quot hominibus plenus est. Vita itaque in carne, flos in sæno est. Unde bene per Psal. 102. itam dicitur: Homo sicut fœnum dies ejus: & sicut

Psal. 89.

Iob. 14.

Greg. ibid.

Homines in mundo quasi flores in campo

Psal. 102.

Isai. 40.

& sicut

Et sicut flos agri ita florebit. Isaias quoque ait: Omnis caro fenum: & omnis gloria eius, sicut flos agri. Homo etenim more floris procedit ex occulto, & subito apparet in publico; qui statim ex publico per mortem retrahitur ad occultum.

Lapis sine mimbribus, mors inopinata, juveni mors in insidiis, inquit ille.

Expostulet, ut vult: Immaturo sum, junior sum. nam mors & fructus immaturos carpit, Ledetur quasi vinea in primo flore. Hebr. Diripietur fructus immaturus. Sept. Vindemietur sicut acresta ante horam. Habet quandoque mors immaturorum fructuum appetentiam. Erit in domo major natu, secundus, tertius, quartus: ex his novissimis unum carpit. Sed immaturus est? Nihil refert.

Olim mors pedibus incedebat, unde vix trecentesimo, aut quadringentesimo anno ad homines perveniebat: nunc velocissimè equitat. Apocal. 6. Et ecce equus pallidus (hic pro senibus) sed Tertul. legit. viridis (pro juvenibus) & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, quæ eo citius currit, quò magis stimulis agitatur: Stimulus autem mortis, peccatum est. Pro qua Tertul. lectione notandum, mortem citissimè ad moriturum pervenire, sed ubi pervenerit, spem donare, & ideo viridis nuncupatur.

Sed ò quam citò mors venit! Domine, filia mea modo defuncta est, puella duodecim annorum. Quadrat ei illud 2. Reg. Heri venisti, & hodie compelleris egredi Et illud: Mandè sicut herba, transeat, mandè floreat, & irãseat, vespere decidat, induvet, & areseat.

quod Hebr. est: Multum conversioni contulit, & saluti, quod omnis vita mortalium, quasi somnium, ita veloci morte contracta est, quod in similitudinem florum, atque feni, eodem pene tempore siccatur, atq; deperit.

Quàm scire illa 2. Reg. Omnes morimur, & vita mur. Non dicit, moriemur, sed, morimur, uno solo gradu vel Hebr. Moriendo morimur. Tamque citò, ut quilibet illud dicere valeat: Vit Dominus, quod uno tantum, ut dicam, gradu, ego, morsq; dividimur. Varab. Quòd vix passus est inter me, & mortem, vel Hebr. Parvo intervallo sejungitur à me mors.

Quòd si cupis scire, quanto sejungeris intervallo, audi David: Ecce mensurabiles

posuisti dies meos. Vbi verbum Græcum significat, palmares; Hebraicum verò, mensurarum quatuor digitorum. Ex quo intelligitur, inquit Origenes, quia possit alius dicere: Dies meos posuisti unum digitum, alius duos digitos, vel tres.

Quàm meritò Iob: Parce mihi, Domine, quia ventus est vita mea! Ventus dicitur vita, ait Idiota, quia invisibiliter. & incessanter, ac sine mora transit, nec aliud est vita nostra, quàm cursus ad mortem: Vita ventus, & quam vis homines laborent, ut diu vivant, currunt tamen voluntarii ad terminum, quem refugiunt. Dies nostri quasi umbra super terram, & nulla est mora. Hinc ille, qui ultrà progressus est, magis mortuus, quàm vivus dicendus est.

Modicum, & non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me. D August. ibidem: Modicum est hoc totum spatium, quo præsens pervolat sæculum. O quàm longum videtur amatoribus vitæ! sed expectent finem, tunc ait August. hoc intelligit modicum. Nunc pleriq; cū Apostolis: Quid est, quod dicit modicum? Nescimus, quid loquitur. Mirum! nec Discipuli capere possunt, quàm brevis hæc vita sit.

Notum fac mihi, Domine, finem meum, & numerum dierum meorum. Quid? vis scire mortis horam? non, sed vellem capere brevitate vitæ. q. d. mihi videor immortalis. Domine, fac intelligam, me esse mortalem, capere enim non possum. Felix: Ut cognoscam, quàm brevis temporis ego.

Vis nosse? Quid est vita vestra? Vapor est ad modicum parens. Et jam diximus: Anni nostri, sicut aranea, meditantur. Hebr. Sicut loquela, vel meditatio transeunt. Chald. Sicut vapor oris in hyeme, sic celeriter transeunt, & volant in pulverem. Vbi Hier. exclamat: O brevis nostra æternitas! ò brevis nostra æternitas! Ut alibi: Quotidie morimur, quotidie immutamur, & tamen immortales nos esse putamus.

Similes illis, de quibus Propheta: E longantes diem malum, vel cum Varab. Qui in longinquum reiciitis diem malum, quasi manu mortem repellentes. & à mente memoriam ejus extrahentes.

Mors etiam immaturos fructus carpit. Iob. 15. Hebr. Sept. Eosq; subinde esurit.

Mors olim pedes, nunc equus Apoc. 6. Tertul.

Mortis equus pallidus peccato tanquam stimulo incitatur. Matth. 9.

2. Reg. 15. Psal. 89. Hebr.

2. Reg. 14. Hebr. Mors, & vita mur. uno solo gradu distant. Vatab. Hebr.

Psal. 38. Salmeron ex

Græco, & Hebr. Orig. hom. 1. in Psal. 38.

Iob. 7. Idiota de mort. c. 14. Vita ventus. 1. Paral. 29.

Toan. 16. D. August.

Vita sua brevitate non possit. David cupit. Felix. Tac. 4. Psal. 89.

Hebr. Chald. D. Hier. Vita nostra brevis æternitas.

Amos 6. Vatab.

Anne tales, qui circa vitulum quasi A
fœnum comedentem, ludebant, ne fœnū
illud mente pendere? O Diaboli
artem, qua cum morte, quasi cum vita,
ludebant! Ars certè Diaboli, qui se in vi-
tulum illum coniecerat, ne fœnum illud
considerarent, sed saltarent, &c.

Hoc fœnum Deus primū ob oculos
posuit. *Germinet terra herbam viventem.*
Hebr. *Germinet terra fœnum.* O si hoc
fœnum considerares! ò si super hoc fœ- B
num sederes, ut iussit Deus sedere turbas!
quàm citò in hisce rebus animus tuus
areret, qui tantoperè viret! Ecce nunc
mundus in seipso aruit, inquit Gregor. &
adhuc in cordibus nostris floret, quia sci-
licet hoc fœnum nō consideramus: quòd
si dum terra virebat, non nisi fœnum,
quòd tam citò arefcit, germinavit; quid
modò præ seño arida produceret? *Germi-
net terra fœnum.*

Erat multum fœnum in loco. Sedere,
non stare iussit supra fœnum. O quàm
bonum, Fratres mei, super hoc fœnum
sedere! Ambros. Hodie videas adole-
scentem validum, pubescentis ætatis, vir-
tute florentem, gratiã, specie, saavi colo-
re, crastina die tibi facie, & ore mutatus
occurrer. *Isa. Exsiccatum est fœnum, &
cesidit flos.*

Breves dies hominis sunt. Hebr. *Decur-
tati dies hominis sunt;* non pervenit ætas
hodie ad trecentos, quingentos annos,
sed decurtati sunt anni. *In potentatibus
octoginta anni.* Hebr. *In fortioribus octogin-
ginta anni.* Major ferè pars hominum ad
virilem ætatem non pervenit.

Et ad hos paucos annos, quàm citò
pervenitur? D. Hier. in illud *Isa. Omnis
cava fœnum.* Qui dudum infans, inquit,
subitò puer, qui puer, subitò juvenis, &
antè se senem intelligit, quàm se non ju-
venem esse miretur. Hinc scire Nazian.
A tumulo tumulum pero: à tumulo ni-
mirum maris, tumulum terræ. Con-
ceptum muravità Iob, qui de hac brevita-
te loquens: *De utero,* inquit, *translatum
ad tumulum.* O quàm multis brachia
nutricis sunt lugubre feretrum, incuba-
bula & feretrum simul, & semel!

Hinc pisei Libitinam Deam dicebāt,
Speranza Scriptura selecta.

in cuius templo vendebantur, & loca-
bantur ea, quæ ad sepulturam pertine-
bant, ita dicta à libitu, vel à libidine, quã
propterea Plutarchus Venerem fuisse pu-
tar, reddiditque rationem in Problemati-
bus, cur Romani ea, quæ ad pompam
funebrem spectabant, in Veneris exem-
plo voluerint asservari: ut scilicet eo ipso
humane fragilitatis admoneremur, cer-
toque sciremus, exitum ab ortu non pro-
cul abesse, cum eadem Dea simul genera-
tioni præsit, & corruptioni. O vita bre-
vis!

Vita ephemerale. Ephemerum ani-
malculum eodem, quo nascitur, die mor-
ritur: unde febris ephemerale, aut ephe-
mere. Sed mirum! quatuor ajuunt habe-
re pedes, & rotidem alas. Pro una die
tot pedes, & alæ! Ipsa natura dedit sym-
bolum corū, qui huic vitæ sunt nimium
affecti, qui cum diem sint victuri, pedi-
bus, & alis alimenta perquirūt: citò, ci-
tò, quia præterit nos flos temporis. Heu,
heu, diem victuris, curris centum pedi-
bus, volas, ut fluxibilia perquiras?

Hoc itaque dico, Fratres, tempus breve est.
Græc. *Tempus contractum est.* Cyprian.
Canos videmus in pueris, capilli defi-
ciunt, antequàm crescant; *contractum est.*
Quid hinc, ò Apostole? *Reliquum est, ut
qui habent uxores, tanquàm non habentes
&c.* Non dicit, ut nemo accipiat uxore,
ut nemo amet, sed ut non magnooperè
uxori, ac possessionibus afficiatur. Sic
Ambr. & Ansel. Societas uxoris, & viri
non est perpetua, ut quotidie videre est.
possessiones non sunt perpetuæ: *Qui
emunt, tanquàm non possidentes, perpetui
scilicet, sed veluti usufructuarii ad vitam:*
Terra non vendetur in perpetuum.

*Qui utuntur hoc mundo, tanquàm non
utantur.* Syriacè: *Præter aquum usum non Syriac.
utantur.*

Præterit n. figura huius mundi. Theoph.
Dissolvitur figura huius mundi. Quid ergo
(subdit) amore ejus tenemur, quod dis-
solvitur? Præterit, præterit, nec durat
hic felix status, & dum se præsentem de-
monstrat, jam præterit.

Iob: *Dies mei velociores fuèra cursore;* Iob. 9.
nam cursor interdum divertit, inquit
D d d Chyſ.

Gen. 1.
Hebr.

D. Gregor.

Ambros. in
Hexam. l. 3.
cap. 7.

Isa. 40.
Iob. 14.
Hebr.

Psal. 89.
Hebr.

Isa. 40.
D. Hier.
ibid.

Nazianz.
Homo à tu-
mulo transit.
Iob. 10.

Plutarch. in
Problem.

Vita exitus ab
ortu parum
abest.

Vita epheme-
ralis.

Ephemerum
quid.

1. Cor. 7.
Græc.
Cyprian.

Ambros.
Anselm.

Levit. 25.

Theoph.

Chryf. hem. de Adam, &c.

Chryf. sed curfor vitæ, curfor est non re- quiescens. Fugerunt & non viderunt bo- num. Pertranſierunt quaſi naves por- tantes, quæ ne corrumpantur, volant. Alii tranſferunt, quaſi naves deſiderabiles, id eſt, deſiderantes portum. Alii, inimi- corum, vel piratarum, quæ nimirum ex- peditiſſimæ eſſe ſolent. ut celeriter fugiant. Alii ex eo, quod eſt Hebraice naves Ebel, volunt Ebel, eſſe nomen rapidiſſimi flu- vii. Vatab. & Pagnin. item ex Hebr. ver- tunt, ſicut naves voluntaria, ſeu voluntatis, à verbo, abire, velle, & deſiderare: ſic vide- licet diſta, quaſi volent ad voluntatem.

Alii.

Hebr. Vatab. Pagnin.

1. Machab. 13.

Hinc Simon ille Machabæus adificavit ſuper ſepulcrum patris ſui, & fratrum ſuorum adificium altum viſu, & circumpoſuit colum- nas magnas, & ſuper columnas arma ad me- moriam æternam, & iuxta arma naves ſcul- ptas, quæ viderentur ab omnibus naviganti- bus mare. Cur, quaſo, hic naves ſcul- ptæ? Ut Heroum illorum, omniumque mor- talium velociſſimam vitam ſignaret. O quam verè navis hæc vita noſtra! Cor meum conturbatum eſt. Alii: Cor meum fluctuat; nunc remora, nunc ſcopulis, nunc undis detinetur, frangitur, nauſtra- gatur.

Pſal. 39. Alii.

Pſal. 74. Hebr.

Mors immat- ura quorun- dam unde? Eccl. 19. Athan. in Apol. de fuga. Punct. 29. 1. Cor. 15.

Quid inquis, & juvenis? quid ergo tibi ſæculum promittis? Ipſe reget nos in ſæcula. Ex Hebr. Ipſe reget nos in juvenitu- tem, & ipſe reget nos in mortem.

Vela colligamus. Cur autem juvenes præmaturè moriuntur? Multas ob ratio- nes. Prima, quandoque in pœnam ſuo- rummer peccatorum. Qui ſe jungit forni- carius, erit nequam, patreſque, & vermes hære- diabunt illum. Sed quando? ſerò, neci- rò? Et tollitur de numero anima eius. Athan. iterum infra citandus: Et tollimur immat- ura anima impiorum.

Olum, ut nunc diximus, tardè mors incedebat, nunc peccatorum ſtimulus agi- tata, (ſtimulus mortis, peccatum eſt) non ambulat, velociſſimè currit. Qui juve- nis ille peccator? Eques mortis, morti infidet. Quid agit, dum peccato pecca- tum addit? equo currenti calcavia ad- jungit. Stimula ergo mortem, ut quam citò pervenias.

Iſa. 48.

Transgreſſorem ex utero vocavi te. Sunt,

qui ex matris utero, vel in utero matris, ad inſtar Eſau colliduntur, confringun- tur, &c. In utero, ſic dixerim, peccato- res. Tantillus homo, inquit ille, & tan- tus peccator. Vnius tantum digituli in ſtatura, ſed gigas in iniquitate, hoc eſt, vix rationis ulum attigerunt, cum per abuſum abeunt in regionem longin- quam, & diſſipant ſubſtantiam ſuam, vi- vendo luxurioſè.

Secunda. Præmaturè moriuntur ju- venes in pœnam aliquando peccatorum parentum. Filius eſt quid patris, portio patris, parentum viſcera. Nazian. in per- ſona Jacob, cui primus Ioseph, deinde Benjamin fuerat ablatus: Membracim, inquit, pereò, &c. Hinc Deus, ut patres puniat, filios mori. vel occidi permittit. *Ascendo, calue; ascende, calue. Egreſſiſq; ſunt duo urſe ſaltu, & latera verent ex eis qua- draginta duos pueros.* Cur hoc? Iuſtin. Mar. q. 80. ad orthod. occiſione puero- rum caſtigavit parentes. Sic Auguſt. & Procopius in Gloſſa.

Filius, qui natus eſt tibi (ex adulterio,) mori memorietur.

Maledictus Chanaan puer. Cur, patre peccante, maledictio nem ejaculatur in filium? Procop. Ut major dolor crucia- ret patrem, cum videret, filium maledi- ctione vexari q. d. Ut patrem magis ad vivum tangeret, filio maledixit.

Viſitans iniquitatem patrum in tertiam, & quartam generationem.

Tertia. In bonum ipſorummet juve- num: Raptus eſt, ne malitia mutaret intel- lectum eius, aut ne ſeltio deciperet animam illi, fascino enim nugacitatis obſcurat bona, & inconstantia concupiſcentia tranſvertit ſen- ſum ſine malitia. Conſummatus in brevi, ex- plevit tempora multa, placita enim erat Deo anima illius, propter hoc properavit educere il- lum de medio iniquitatum. Vbi D. Bonav.

Hic, ait, ponitur multiplex ratio acce- leranda mortis, quarum prima eſt, juſto- rum dignitas, ſecundè, mortis utilitas: Raptus eſt, ne malitia, &c. Tertia, vitæ periculoſitas: Fascinatio enim, &c. Quar- ta, temporis opportunitas, conſummatus eſt. Quarta, beneplacita Dei voluntas, placita enim, &c.

Parentes ſapè in filius luunt.

4. Reg. 2. Iuſtin. Mar. Auguſt. & Procop. in Gloſſa.

2. Reg. 21.

Gen. 9. Proc. ibid.

Exod. 20.

Sap. 4.

D. Bonav. ib.

O quot.

Mors immatura multis percommoda.

O quot, si non citò raperentur, flagitiosissimi fierent! ò quot, si non in cunis, in mala cruce morentur! &c.

Quarta. In commune bonum juvenes præmaturè moriuntur. Quisnam (anìm dicere) se mortalem credit? Transfufum est illud veluti per originem in posteros: Nequaquam moriemini. Serpentin9 ille sibilus in hominum exufflat aures, unde vix homines se mortales credunt. Quotidie morimur, quotidie commutamur, inquit Hieron. & nos immortales esse putamus. Sed si juvenis mortuus inspiciatur, si qui semper parabatur victurus, exanimis repente, ac immobilis jacens conspicitur, omnes & se morituros cogitare incipiunt. Si senex moritur, id senectuti datur, miratur nemo: sed si vividus quispiam juvenis decedat, unusquisque & se moriturum credit.

Genes. 3.

Genes. 48.

Hebr.

Et hoc in Ioseph voluit nos credere Iacob, dum jam moriturus ipsum ad memoriam matris demortuæ revocavit. Mortua est, inquit, Rachel (videns, dic tu quasi multos annos) in terra Chanaan (mercatoris, vel negotiatoris) in ipso itinere, (dum felicitatem quis optaret) eratq; venum tempus (cum flores videret, non obtineret fructus) & ingrediebar Ephratam (quod est frugifera, vel crescens, cum doctoratus, dignitatum, &c. jam jam quis esset percepturus proemia) & sepelivi eam juxta viam Ephrate, quasi diceret: Ne tu, tuique filii ad meos annos attendatis, sed potius matris mortem meditamini. Quòd si parvulos istos mors senis non afficit, Rachelis demortuæ, dum erat venum tempus, afficiat.

Cùm ergo tam brevis sit vita, quid tantoperè laboramus, ac sanitari tantum indulgemus?

De his, qui præ nimio vitæ desiderio, nimium sanitati student.

PUNCTVM CXXVII.

ERat quidam Regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaüm, &c. Et si dominus magnus, & Regulus esset, ipse nec abire, & rogabat eum, ut descenderet, & sanaret filium ejus. Quid sanitatis desiderium non efficit?

Joan. 4. Homines bonæ valetudinis nimis cupiis.

Apud D. Matthæum Princeps ille pro salute filia quid non egit? Et ecce Princeps unus accessit, ac adorabat eum. D. Lucas exprimit quàm profundè adoraverit: Cecidit, inquit, ad pedes ejus.

Matth. 9. Luc. 8.

Augeat D. Marcus: Procidit (in terram) ad pedes ejus. Plurane præstari poterant?

Marc. 5.

O sanitatis affectum! Hæmorrhoiissa illa duodecim annorum in infirmitate, multa perpeffa à compluribus Medicis, erogaverat omnes facultates suas, aut omnia sua. In phrasi Scripturæ, facultas non parùm denotat, tamen hæc pro sanitate, quicquid habuit, erogavit, quantum auri habuit, si margaritas, si uniones, &c. omnia penitus dedit. Vbi notandū illud: Multa perpeffa à compluribus Medicisq; d. pro vitæ desiderio omnia pertulit. August. Multi ligari se volunt, & secari, daturi pro incerta salute certum dolorem, & magnam mercedem. Patet in his, qui sectiones, mutilationesque perferunt, qui cataractas ab oculo sibi educendas, aut depoendas jubent, quàm pro incerta salute certum dolorem, & magnam mercedem conferant.

Alii.

D. August. in illud Ps. 102. Qui sanat omnes infirmitates tuas.

Mirum, quàm sit in hominibus intensum hoc desiderium. In 4. Reg. Naaman quidam Princeps in aula Regis Syriæ, dives valdè, sed leprosus. Sic facer Text. Vir magnus apud dominum suum, & dives, sed leprosus. Simul ferè junguntur divitiæ, & lepra. Tunc puella quædam de terra Israël captiva in Syriam in obsequium uxoris Naaman perducta, videns forsitan nulli alii rei, præterquam

Naaman percupidus sanitatis. 4. Reg. 5.